

Verslag excursie plantenwerkgroep Millingerwaard 21 september 2024

Deelnemers: Bert, Ellen, Gonny, Henk, Niels en Cor

Tekst en foto's: Cor Nagelmaeker

Op een (alweer!) mooie zonnige dag in september, met een temperatuurtje van zo'n 24 graden, togen wij zes man/vrouw sterk naar het prachtige Natura 2000-gebied Millingerwaard. Gelegen aan de Waal tussen Nijmegen en de Duitse grens. De Millingerwaard vormt een onderdeel van de Gelderse Poort. Het is een herinrichtingproject waarbij geulen zijn gegraven voor meer waterveiligheid en een betere water- en natuurkwaliteit. De rivierdynamiek is daardoor weer terug. Het is nu een zeer afwisselend uiterwaardengebied met ooibossen, moerassen, kruidenrijke graslanden, plassen en rivierduinen. Het terrein wordt 'beheerd' door wilde paarden en Galloway runderen. Ook bevers verrichten er vele nuttige (natuur)werken.

De 'koffie met gebak' aftrap vond plaats bij hotel restaurant 'Oortjeshekken', gelegen in de Ooijpolder. Hierna ging het naar het dorpje Kekerdom alwaar de auto's werden gestald. De dijk overstekend kregen we een mooi gezicht op de Sint Laurentiuskerk, evenals de Sint Lambertuskerk van Wilsum een van de weinige buitendijks gelegen kerken in ons land.

De ingang van het reservaat bevond zich naast een boerderijachtig gebouw met de intrigerende naam: Linnaeus-Prick hove. We liepen via een grindweg met aan weerszijden weelderige begroeiing. We noteerden brede lathyrus, reuzenbalsemien, watermunt, late guldenroede, moerasandoorn, gewone hennepnetel, wilde kaardenbol en grote stekelnoot. Vooral de ruige

Sachalinse duizendknoop liet zich hier danig gelden! Het bos bestond veelal uit wilgen o.a. schietwilg, katwilg en amandelwilg.

Na een fikse wandeling door het ooibos arriveerden we bij een, door zandafgraving ontstaan meer. Op de oever vonden we rechte alssem, rode ganzenvoet, riviertandzaad, bastaardamarant, rode ogentroost, zomerfijnstraal, klein vlooienkruid en druifkruid. Nadat we een tijdje de oever gevolgd hadden in westelijke richting kwamen we aan bij een lage dam. Tussen de stenen hiervan vonden we de zeegroene ganzenvoet.

Met de klok mee: slanke mantelanjer, bosrank, grote centaurie en grote kaardenbol

Aan de overkant gekomen, beklommen we een 10 meter hoog rivierduin, dat ons een mooie blik over het meer verschafte. We betraden hierna het fabrieksterrein van een vroegere steenfabriek. Het grasland van dit terrein lag hoger en droger dan de omgeving en de bodem bestond uit kalkrijk zand. Op slag kwamen we de daarbij horende flora tegen: bezemkruiskruid, teunisbloem, zwarte toorts, grote centaurie, sikkelklaver, peperkers, beemdtkroon en heel veel grote tijm, die heerlijk geurde! Prachtig allemaal, maar het hoogtepunt was toch de vondst van de zeer zeldzaam voorkomende slanke mantelanjer. Niels verklaarde dat hij deze soort nog nooit (!) in ons land had aangetroffen. Toen wist eenieder: mooier wordt het niet!

Voort ging het weer, we naderden de Waal. Op weg er naar toe noteerden we eerst nog: slangenkruid, groot warkruid en bosrank. We kwamen oren en ogen te kort. Het was oprecht genieten op deze zonovergoten dag, een dag waarop ondergetekende zijn 75^e verjaardag mocht vieren. Daar werd hij onderweg regelmatig, al dan niet fijntjes, aan herinnerd getuige enkele door hem genoteerde opmerkingen, zoals: 'Hij is 75 geworden, hij denkt ineens autoriteit te hebben'. 'Ik heb eerbied voor jouw grijze haren'. 'Langzaam aan jongens: de bejaarde raakt achterop'. En bij een mogelijk rustmoment heette het: 'Moeten we dat niet even aan de 75-jarige vragen?'. Kortom een meelevend gezelschap!

Bij de Waal gekomen verbaasden we ons over de brede stranden. En zelfs op het ogenschijnlijk kurkdroge strand vonden we de nodige soorten, waaronder doornappel, smal vlieszaad, en postelein.

Op een omgevallen boomstam op het strand hadden grote gele zwavelzwammen een plekje gevonden. Vanaf hier ving we de terugtocht aan.

Aan het eind van de dag, rond half 8, betraden we het terras van restaurant 'De Mooiste Waard' in Millingen. De mooiste waardin zat zich op het terras stierlijk te vervelen. Dus dat kwam goed uit. Na 7 en een half uur lopen en een score van 243 soorten hadden we namelijk wel trek! Zij vertelde dat er vaker wandelaars kwamen binnenvallen, want Millingen ligt precies halverwege het Pieterpad! Het diner smaakte heerlijk en werd enkel onderbroken door een optocht luid toeterende vrachtauto's, dit vanwege een bruiloftsfeest. Zo kwam er een eind aan een heel geslaagde excursie. Een (Millinger)waardige afsluiter van een prachtig seizoen!